HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

דכתיב ואת השלמתו תמן על גלע לפון לינו מעכב: **ואפילו שימה מעכב.** כגון לינן ופרוכת ומזבחות דכתיב הכא ושם מעכבין וקשיא עלייהו מהא דתמרו רבנן שלינו מעכב אלא שהכיור והכן בלבד: **כלן נעבודות שבפנים.** כשבא לעבוד בפנים כולם מעכבין אבל בחוץ אינן מעכבין אלא הכיור והכן בלבד: **חוץ מן מזלפין.** גמרה: **היו מוזלפין.** בצנין כשם של פרה ומ"ש שהיתה שניה עומדת היו מזלפין תוכה ובנו מדשה: **היה לך לומר** על שמעון הלדין משום גמרה ס"ו עשה שני כבשים אלא ולמי היה תיקון בדבר להוציא שניה בכבש שהוציאו בה פרה אחרת: **מאי דהוו.** וטעמא מאי: **פנאוי.** כצוד: **ויוין ונכנסין.** היו יוצאין מכבש הפרה כדי שלא יצאו כשנים ויקשו עליו ויחשו שלא נגע בעוקצים

ריבב"ן

מודין בפירות להשתכר לתין עניות במקום עשירות: **מתני' הקטורת.** סמ"ק מניין היו כדתניא בכריתות פ"ק פיטום הקטורת כילד שלשי והלפונן וכו' כל המניין האיבה סממנין לחשיבי תתם הם סמ"ק מנין מקטירין כל השנה בין שניים פשוטות ומעורבות מלי מנה בבקר ומלי מנה בערב [משום דכתיב] בבוקר בבוקר בהטיבו את הגרות הגרות יקטירנה ותניא ובהעלות אהרן את הגרות בין הערבים יקטירנה נשארו שלשה מנין ומהן היה מקטיר כ"ג ביוה"כ לפני ולפנים כדכתיב ומלא חפניו קטרת סמים וכו': **מתניתין זופה על מעוט הלומנין.** לומנין ניחא מבטיעם היו פורעין תוכן ממעוט חוצין ואמ"כ הלומנין היו קונין מוכר הקטורת מן הגזבר וחוזרין ולוקחין תוכה מהן ממרוכות תדשה ואם לאו קונין מן השוק. כלתיבתא בסמ"ק ר"ם פ"ק מצוה להביא שחצר בדבים ואם הביא מן השוק יצא אלא שחצר בדבים כדי:

תקלין חדתין

שימה. היינו ושם לסוף פרשת ויקהל ותמוד בתורת ומזבחות ופרכת ושאלי בדבים לכולם מעכבים. ואין פליגי עם תכמים: **כלן נעבודת פנים.** כולהו מעכבים שיהיו בפנים: **נעבודת חוץ.** ס"ל כתכמים דלחוץ מעכב אלא קרן וכלכול: **אחליש.** נפוח: **משמש בכלי וכו' ול"ג בפה.** להכי תניא לה בתוספתא דמקשים יותר מפ' ככלי זהב: **אחץ היא.** פתמיה: **מאי דהוי.** כלומר אלא מאי טעמא: **שלמוה.** כצוד: **אלא יליפו מהכהנים.** המולילים הפרה בדבים המציילין אותן לידי טומאה ע"י רחיה: **מתני' מוכר קטורת שירי לשכה.** מה שנשאר מהן אחר שנעשה מהן תיקון נרכי הטיר: **יינות שמנים.** ומוכרים למי שלריך יין לנסכים ושמן למנחות: **אין משתכרין בשל הקדש כו'.** שמא יהיה הפפד: **גמ' אין משתכרין בשל הקדש כו'.** אלא ס"ק לים יהא הפפד שלו ושכר להקדש מוכר: **כדתנן כי זמינא.** כמו שובאת לחמה אחר שנמו כי זמינא: **מלאי ויומי.** פוכר של יומיום הפקידו אלאו: **ושאני נר"ת.** אם רשאי למכור בהן: **די ספהא דידך כו' דפרוויכון.** והכי מקיק בבבלי ס"ק דב"מ (ע' ע"ב) מעות של יומיום מוכר לשוחט קודם לשכר ושמוח מפפד והיינו דתניא רש"י שהיו עוסקין תימומים תלק בשכר ואין עוסקין תלק בפפד אבל רצית ממנ לו אלא מה שיפתכרו מעותיהם יתלוקו ואע"ג דבדיקנקי פתור לאו רצית ממנ הוא אלא לפנ רצית הוא ומדרבנן ויימתי לי גזור שלא יכלו מעותיהם פרוטה אחר פרוטה ויקרי הכא אין קונין אלתקדש ועניים אחרת דינן הוא הקדש ותומים כלאחר כרפ"ד דב"ק: **מתני' מוכר קטורות.** מה שנשאר בקופות כר"מ ניתן שמעיקרן מתרומה תדשה: **נזיפ ק"ק.** לרלפה ולכתלים: **מוכר פפיהם.** מפנ בגמ': **קין למוזנ.** פתכמזנה כאלו מביאין מהן עולות כלרך כ"ש להביא מיני מתוקה אחרי גמר קעורתם כן כשנגמרו מוזנות היום מביאין עולות קין למזנה כשהוא בטל מעבדיו ונדבות: **מוכר קטורות נקין כו'.** לדעתן קרבנות הוסרתה: **מוכר נסכים.** מפנ בגמ': **מוכר נסכים נקין כו'.** שהנסכים כלל והעולה כליל: **זב וזה.** ס"ע ור"ת: **גמ' ס"ל** ר"ח **כר יוסף פפר לא כו' מוכר פירות שכר** שהנסכים **נהקדש.** מה לאחר ס"ל מוכר פירות היינו מהן שהנסכים כשיתחיל לעיל זהו מוכר פירות: **פתח ד'.** כדאחר לקמן בפרקין המקבל מד' פתין בפלג הפלג עליו בשלשה ועמדו בג' יפפר ד' ומה שמשהכר להקדש בהמה ועוף בין בשבת בין ביום טוב אפילו בשבת ד': **ואין צריכין לומר** שיש לו לשחוט ולהקריב ולזרוק את דמו ולהפשיט ולנתח ולהקטיר אלא אפילו הכי מותר שהרי הוא עתיד לשחוט ולזרוק את דמו ולהפשיט ולנתח ולהקטיר אלא שהוא מקדים עבודה לעבודה: **ואם לאו** אין לו רשות לשחוט ולזרוק את דמו ולהפשיט ולנתח ולהקטיר אלא שהוא מאחר עבודה לעבודה: **ואין צריכין לומר** שיש לו לשחוט ולזרוק את דמו ולהפשיט ולנתח ולהקטיר אלא שהוא מאחר